

ja ütles viimaks: „Ei mina küll see ei ole; sest m'ul on ilus kuub ja hääd püksid, aga selles on wana kattend wamus ja räbalad püksid. Ei mina küll see ei ole!“ — Korraga tulid t'ale t'a wiiekopitakid meele ja nüid katsus t'a taskud läbi, aga oh imet — need olid tühhja täis. — „Tõeste mina see ei ole!“ — ütles ta wihaga, — „minul oli kolm hiilgawat raha taskus.“ — Kui t'a nüid nõnda lahes mõttes iseenele pärast oi, tuli putesnik, tabas t'ast koha sinni ja ütles: „Dota, oota s'a kelm, olen m'a s'u ometi lord kätte saanud! Suba sulle ripub ammugi kõis wõllas walmis.“ Totter karjus, nagu siga aea wahel ja ütles: „Mina see ei ole, minul on ilus uus kuub, hääd nahkpüksid ja kolm uut wiiekopita tükki taskus; seepärast lasse minu lahti!“ „Ja, jah s'a teed aga nüid enese lolliks; sina oled jah meie linnas kõige suurem masuuri; tule aga laasa! — ütles putesnik. Nüid wiidi totter kohtu ette. Kohtunik pani prilli nina pääle, waatas siis protokollu raamatusse ja ütles: „Wana räbal wamus seljas?“ — Dige! — Räbalad püksid jalas? — Dige! — see t'a on; homme peab t'a wõllas rippuma!“ „Ah!“ — kirjendas totter, — „mina see ei ole, minul on ilus kuub seljas ja ilusad püksid jalas.“ — Kohtunik wihastas ja ütles: „Sina kelm räägid, kui oleksid s'a

loll; seisad ometi räbala kuue ja püksite sees minu ees ja waidled wastu, et sinul olla ilus uus kuub ja hääd püksid! — Keldrisse kelmiga!“ — Nüid weeti totter raekoja keldrisse.

Totri riete waras oli ühe trahteri isandaga kaunis tut'waks saanud ja ühel päawal, kui ta säääl olmuud, arwand ta selle rahakukru oma olema ja pistnud oma tasku; aga ennem, kui sellega pühkima saand panna, taband trahteri isand ta sinni ja kelm pandud ta jennasamasse keldrisse, teine poole seina.

Waene totter aga ei saanud kogu öö mitte sille sinni; sest t'a kartis wõllas rippumist enam kui hamba walu. Kui t'a nüid õhtas ja oma elu kurtis, siis astus üks wäike hall mees t'a juure ja ütles: „Mina olen wõlla-waim, m'a tahan sind aidata.“ — Siis tähendas ta sõrmega seina pääle ja ütles: „Teine pool seina on sinu ilusa kuue ja hääde püksite waras ja kõik s'u asjad on weel t'a kääs“ j. n. e.

Totter aetas seda kuuldes filmad pungi ja ütles siis: „Dot', oot' ja kelm, küll ma sulle tahan näidata!“ — Teisel homikul palus ta, et kohtuniku ette saaks wiidud ja sellele ta kõneles siis oma kuue, nahkpüksite ja kolme hiilgawa raha elukäiki ja ütles siis et nende waras ta jennasamas keldris istuda.